

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

Желећи имати конширицију народа у Отечеству нашем налазећег се, нашлismo за добро, да се она учини, и то по прикљученому \surd образцу.

1., под именов „порески глава“ разумјевају се како ожењени, тако и с баштином, дућаном, или другом трговином или ипјенијем добро стојећи нежењени, или удови људи, или удовице, или вообше такове куће.

2., Дошлак се рачуни онај, који се изван границе у Србију доселио, и још му нису двије године прошле, одкако се доселио. Кому су пак од доселенија у Србију прошле двије године, тај се узима у пореску главу.

3., нежењени момци од 15 година и јаче рачуне се они, који су у кући заједно, с' једном или више порески глава.

4., под именов чиновника разумјевају се она лица мирског реда, која диплому нашу имају. Чиновници пишу се у оном мјесту, у ком су им куће, из којих су родом.

Да би се ова коншириција, коју ми желимо имати за темељ будући коншириција наши, поуздано у дјејство привела, нашлismo за добро, да се она еледујућим начином предузме.

Да се изберу 6 способни писара, један за војену команду Подрињско-Савску, други за Дунавско-Тимочку, трећи за окружије Вјеоградско, Крагујевачко и Јагодинско, четврти

за окружије Смедеревско, Пожаревачко и Ћупријско, пети за Крушевачко и Чачанско, шести за Рудничко и Ужичко.

Надлежног војеног команданта да буде дужност, призвати к себи све Среске старјешине подручне њему војене команде, и свима строгајше наложити, да свим силама настоје, да се писару чиста истина каже. Војеному команданту да се на расположење остави, кога ће он среског старјешину за овај или онај срез или окружије опредјелити, да с писаром конширицију чини. Војени командант стоји под одговором, ако би коншириција неистина била, а писар стоји под одговором за тачност, чистоту и исправност протокола. По чему дакле војени командант, како зна, нека настоји посредством срески старјешина, да се писару истина каже. Срески старјешина, код кривцом погрешка се подкраде, биће без сваког изговора званија лишен, а тако исто и писар, ако се у његовом послу погрешка какова нађе.

Војени пак командант, у кога се команди погрешка нађе, прикиће укор. По чему ће погрешно бити, да и сам војени командант почешће излази ко конширибентима, и сима содјејствује у конширибираву.

У прочем у овој конширицији да се стави свака глава, и она која је кмет, и она, која је саката, просута, или бесомучна, и она, која има наше објавленије, да је од пореза ослобођена.

Но у рубрики примјечанија да се забележи ставе могућства такаве главе, и два и М објавленија освободителног, па ће се после гледати, ко ће се од плаћана пореза освобођавати, тек да конширибенти никога од пореза неосвобођавају, које би онда било, кад већи стане могућства такови људи у примјечанију назначавали.

У истој рубрики примјечанија да се забележи код чиновника, какав је који чиновник.

По овому препоручујемо Совјету, да на војене команданте циркулар сочини, с препоруком, да настоје, да се та

коншкрипција добро и поуздаво ради, а у исто време да назначени 6 писара изберу, и циркулар нама на потврђе- није пошље, и имена писара представи.

№ 640.

20 Февруарија 1837.

у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРПСКИ.

По заповјести књажевској
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛ. КЊАЗЕВ.

У К А З

Нашему управителному совјету.

Ко освидјетелствованију да све уредбе, порученија и наставленија која Совјет по налогу нашему или с нашим знањем издаје, заиста од нас проистичу не иначе и за избећи повод, да се не рекне, да ми нишемо једно, а Совјет друго, налазимо се побуђени, рјешити, да Совјет у напредак све *уредбе, порученија и наставленија*, која по налогу нашему или са знањем нашим издаје, *нама најпре пошље* на потврђе- није, и почем ово изиђе, да ји експедира.

№ 641.

21. Февруарија 1837.

у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРПСКИ.

По заповјести књаж.
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЗЕВСКЕ.